

C/2023/1355

1.12.2023

STANOVISKO EVROPSKÉ CENTRÁLNÍ BANKY

ze dne 13. října 2023

k návrhu nařízení o postavení eurobankovek a euromincí jako zákonného platidla

(CON/2023/31)

(C/2023/1355)

Úvod a právní základ

Evropská centrální banka (ECB) obdržela dne 27. července 2023 žádost Evropského parlamentu a dne 11. září 2023 žádost Rady Evropské unie o stanovisko k návrhu nařízení Evropského parlamentu a Rady o postavení eurobankovek a euromincí jako zákonného platidla ⁽¹⁾ (dále jen „navrhované nařízení“).

Pravomoc ECB zaujmout stanovisko je založena na článku 133 Smlouvy o fungování Evropské unie, který stanoví, že aniž jsou dotčeny pravomoci ECB, přijmou Evropský parlament a Rada opatření nezbytná pro používání eura jako jednotné měny, přičemž tato opatření se přijmou po konzultaci s Evropskou centrální bankou. V souladu s čl. 17.5 první větou jednacího řádu Evropské centrální banky přijala toto stanovisko Rada guvernérů.

1. Obecné připomínky

1.1. ECB vítá navrhované nařízení, které se bude uplatňovat v členských státech, jejichž měnou je euro. ECB důrazně podporuje zavedení pravidel týkajících se postavení eurobankovek a euromincí jako zákonného platidla v celé eurozóně v sekundárním právu Unie. Tato pravidla podpoří nezbytnou právní jistotu, pokud jde o pojem „zákonné platidlo“ v právu Unie, což je status přiznaný eurobankovkám v primárním právu Unie a euromincím v sekundárním právu Unie ⁽²⁾. Pravidla stanovená v navrhovaném nařízení rovněž zajistí soulad s návrhem nařízení Evropského parlamentu a Rady o zavedení digitálního eura ⁽³⁾ (dále jen „navrhované nařízení o digitálním euru“), který zahrnuje pravidla týkající se postavení digitálního eura jako zákonného platidla, přičemž se zohlední existující rozdíly. Navrhované nařízení přispěje k zajištění toho, aby digitální euro, pokud bude vydáno, doplňovalo eurobankovky a euromince, ale nenahrazovalo je.

1.2. ECB zejména vítá ta opatření stanovená v navrhovaném nařízení, která se týkají povinnosti států, jejichž měnou je euro, zajistit dostatečný a účinný přístup k hotovosti. ECB soustavně vítá návrhy vnitrostátních právních předpisů, jejichž cílem je chránit dostupnost hotovosti ⁽⁴⁾. ECB plně sdílí názor, že přístup k hotovosti je nezbytný pro zachování účinnosti jejího postavení jako zákonného platidla. Pokud občané nemají přístup k hotovosti, nebudou moci ji používat jako platební prostředek a uchovatel hodnoty ⁽⁵⁾.

⁽¹⁾ COM(2023) 364 final.

⁽²⁾ Čl. 128 odst. 1 třetí věta Smlouvy a čl. 16 třetí věta statutu Evropského systému centrálních bank a Evropské centrální banky (dále jen „statut ESCB“); článek 11 nařízení Rady (ES) č. 974/98 ze dne 3. května 1998 o zavedení eura (Úř. věst. L 139, 11.5.1998, s. 1).

⁽³⁾ COM(2023) 369 final.

⁽⁴⁾ Viz např. odstavec 3.3 stanoviska CON/2022/40, odstavec 7.2 stanoviska CON/2021/9, odstavec 2.4 stanoviska CON/2020/21 a odstavec 9.2 stanoviska CON/2020/13. Všechna stanoviska ECB jsou zveřejněna na internetových stránkách EUR-Lex.

⁽⁵⁾ Viz oddíl 1, strana 1 a oddíl 3, strana 5 důvodové zprávy k navrhovanému nařízení a zásada 6 skupiny ELTEG III uvedená v závěrečné zprávě odborné skupiny pro euro jako zákonné platidlo (*Euro Legal Tender Expert Group – ELTEG*) ze dne 6. července 2022, která je k dispozici v anglickém jazyce na internetových stránkách Komise na adrese www.ec.europa.eu

- 1.3. Podle Smlouvy má ECB má výlučné právo povolovat vydávání eurobankovek v Unii ⁽⁶⁾. Eurobankovky vydávané ECB a národními centrálními bankami členských států, jejichž měnou je euro, jsou jedinými bankovkami, které mají v eurozóně status zákonného platidla ⁽⁷⁾. Status euromincí jako zákonného platidla je zakotven v sekundárním právu Unie ⁽⁸⁾. V sekundárním právu Unie však neexistuje právně závazná definice pojmu „zákonné platidlo“.
- 1.4. Soudní dvůr se zabýval pojmem „zákonné platidlo“ ve svém rozsudku, kde poukázal na doporučení Komise 2010/191/EU, ⁽⁹⁾ v němž se uvádí, že v případě, že existuje platební povinnost, status zákonného platidla eurobankovek a euromincí znamená: a) povinné přijímání těchto bankovek a mincí ⁽¹⁰⁾, b) jejich přijímání za plnou nominální hodnotu a c) možnost splnit jimi platební povinnost.
- 1.5. Soudní dvůr též uvedl, že pojem „zákonné platidlo“ uvedený v čl. 128 odst. 1 Smlouvy je pojmem práva Unie, který musí být vykládán autonomním a jednotným způsobem v celé Unii ⁽¹¹⁾. Článek 133 Smlouvy opravňuje pouze normotvůrce Unie vymezit právní režim statusu zákonného platidla, který je přiznán eurobankovkám a euromincím, a to v rozsahu, v němž je to nezbytné pro používání eura jako jednotné měny. Taková výlučná pravomoc vylučuje veškerou pravomoc členských států v této oblasti, ledaže jednájí na základě toho, že byly Unii zmocněny k přijetí takových pravidel, nebo pokud je to nezbytné k provedení aktů Unie ⁽¹²⁾.
- 1.6. Jak je uvedeno v důvodové zprávě k navrhovanému nařízení ⁽¹³⁾, diskuse odborné skupiny pro euro jako zákonné platidlo (ELTEG) potvrdily existenci právní nejistoty ohledně postavení eurohotovosti jako zákonného platidla a rozdílného uplatňování jeho zásad v eurozóně. Rovněž odhalily obavy ohledně dopadu snížení zeměpisného pokrytí bankomatů a omezení hotovostních služeb v bankovních pobočkách na přístup k hotovosti ⁽¹⁴⁾.
- 1.7. Navrhované nařízení přispěje k tomu, aby eurohotovost byla i nadále dostupná, a to i v okrajových regionech, a přijímaná při platbách v celé eurozóně, čímž se posílí hotovostní strategie Eurosystemu ⁽¹⁵⁾. Navzdory digitalizaci hospodářství Unie a rostoucímu využívání elektronických platebních prostředků hraje hotovost ve společnosti i nadále důležitou úlohu ⁽¹⁶⁾. Schopnost platit v hotovosti je i nadále obzvláště důležitá pro určité skupiny

⁽⁶⁾ Čl. 128 odst. 1 první věta Smlouvy a článek 16 první věta statutu ESCB.

⁽⁷⁾ Čl. 128 odst. 1 třetí věta Smlouvy a článek 16 třetí věta statutu ESCB.

⁽⁸⁾ Článek 11 nařízení (ES) č. 974/98.

⁽⁹⁾ Doporučení Komise 2010/191/EU ze dne 22. března 2010 o rozsahu působnosti a účincích eurobankovek a euromincí jako zákonného platidla (Úř. věst. L 83, 30.3.2010, s. 70).

⁽¹⁰⁾ Soudní dvůr dále objasnil, že zákonné platidlo nevyžaduje absolutní přijímání, nýbrž pouze to, aby byly eurobankovky a euromince přijímány ze zásady. Členské státy mohou zavést omezení povinnosti přijímat eurobankovky a euromince, pokud jednájí v rámci svých pravomocí a s výhradou dodržení určitých podmínek. Viz rozsudek Soudního dvora ze dne 26. ledna 2021, *Hessischer Rundfunk*, C-422/19 a C-423/19, ECLI:EU:C:2021:63, body 55 a 56 a 67 až 70. V této souvislosti ECB pozorně sleduje vývoj vnitrostátních právních předpisů, jejichž cílem je omezit možnosti hotovostních plateb, a tím zasahovat do práva občanů platit v hotovosti. Viz např. stanoviska CON/2023/13, CON/2022/43, CON/2020/33 a CON/2019/39.

⁽¹¹⁾ Viz rozsudek Soudního dvora ze dne 26. ledna 2021, *Hessischer Rundfunk*, C-422/19 a C-423/19, ECLI:EU:C:2021:63 (dále jen „rozsudek ve spojených věcech C-422/19 a C-423/19“), bod 45.

⁽¹²⁾ Viz rozsudek ve spojených věcech C-422/19 a C-423/19, body 50 až 52.

⁽¹³⁾ Viz oddíl 3, strana 4 důvodové zprávy k navrhovanému nařízení a závěrečná zpráva odborné skupiny pro euro jako zákonné platidlo (ELTEG) ze dne 6. července 2022, která je k dispozici v anglickém jazyce na internetových stránkách Komise na adrese www.ec.europa.eu.

⁽¹⁴⁾ Viz zásada 6 skupiny ELTEG III uvedená v závěrečné zprávě odborné skupiny pro euro jako zákonné platidlo (ELTEG) ze dne 6. července 2022, která je k dispozici v anglickém jazyce na internetových stránkách Komise na adrese www.ec.europa.eu.

⁽¹⁵⁾ Viz „Hotovostní strategie Eurosystemu“, k dispozici na internetových stránkách ECB www.ecb.europa.eu

⁽¹⁶⁾ Viz například odstavce 2.4 a 2.7 stanoviska CON/2019/46, odstavce 2.1 a 2.2 stanoviska CON/2021/18 a odstavec 4.7 stanoviska Evropské Centrální Banky ze dne 16. února 2022 k návrhu směrnice a nařízení o předcházení využívání finančního systému k praní peněz nebo financování terorismu (CON/2022/5) (Úř. věst. C 210, 25.5.2022, s. 15). ECB zachovává vůči různým druhům platebních prostředků neutrální přístup, což znamená, že žádný nástroj neupřednostňuje. Viz odstavec 2.1 stanoviska CON/2015/55.

společnosti, které z různých legitimních důvodů dávají přednost používání hotovosti před jinými platebními prostředky nebo nemají přístup k bankovním službám a elektronickým platebním prostředkům. Mezi tyto skupiny patří zdravotně postižení občané, přistěhovalci, sociálně zranitelní občané, starší lidé, nezletilé osoby a další osoby s omezeným přístupem k digitálním platebním službám nebo zcela bez tohoto přístupu ⁽¹⁷⁾.

- 1.8. Hotovost je navíc užitečná jako platební prostředek, protože je všeobecně přijímána, je rychlá a usnadňuje kontrolu nad výdaji plátce. Kromě toho je v současné době jediným platebním prostředkem, který občanům umožňuje vypořádat transakci v penězích centrální banky, jež je navíc vypořádána okamžitě, a zároveň zajišťuje soukromí ⁽¹⁸⁾. Eurohotovost jako peníze centrální banky zajišťuje konvertibilitu peněz komerčních bank, čímž ujišťuje občany o použitelnosti peněz komerčních bank jako platebního prostředku a o jejich funkci uchovatele hodnoty. Eurohotovost proto hraje svou úlohu při udržování finanční stability a transmisi měnové politiky.

2. Jednoznačný zákaz jednostranného vyloučení hotovosti předem

- 2.1. ECB sdílí obavy vyjádřené v navrhovaném nařízení, které se týkají „jednostranného vyloučení hotovosti předem“ ze strany maloobchodníků nebo poskytovatelů služeb. Rozšířený výskyt takových situací by vážně ohrozil status eurobankovek a euromincí jako zákonného platidla ⁽¹⁹⁾. Do navrhovaného nařízení by mělo být zahrnuto nové ustanovení, které by jasně stanovilo, že jednostranné vyloučení hotovosti předem je zakázáno.
- 2.2. ECB rovněž navrhuje změnit definici jednostranného vyloučení hotovosti předem v navrhovaném nařízení ⁽²⁰⁾ s cílem vyjasnit, že zahrnuje praktiky nepřijímání hotovosti (např. nápisy „Nepřijímáme hotovost“ u vchodů do obchodů nebo v místech prodeje), jakož i smluvní podmínky, které nebyly individuálně sjednány (např. adhezní smlouvy). Kromě toho by ustanovení navrhovaného nařízení týkající se výjimek ze zásady povinného přijímání eurobankovek a euromincí ⁽²¹⁾ mělo stanovit, že důkazní břemeno při prokazování existence předchozí dohody mezi plátcem a příjemcem o jiném platebním prostředku než hotovosti nese příjemce.
- 2.3. Navrhované nařízení stanoví, že jednostranné vyloučení plateb v hotovosti předem spadá do jeho rozsahu působnosti ⁽²²⁾. Pojem „jednostranné vyloučení hotovosti předem“ je definován jako situace, kdy maloobchodníci a poskytovatelé služeb jednostranně vyloučí hotovost jako způsob platby a plátce a příjemce se nedohodnou na prostředku pro placení za nákup svobodně ⁽²³⁾. Jednostranné vyloučení hotovosti předem tedy není případem, kdy mezi plátcem a příjemcem existuje předchozí, individuálně sjednaná dohoda o jiném platebním prostředku než hotovosti, jež by představovala platnou výjimku ze zásady povinného přijímání eurobankovek a euromincí ⁽²⁴⁾. Zatímco předem *dohodnuté* vyloučení hotovosti by vyžadovalo skutečné jednání, v případě *jednostranného* vyloučení hotovosti předem se jedná o podmínku pro úhradu peněžního dluhu vůči příjemci, o níž plátce nemohl jednat.
- 2.4. Navrhované nařízení však rovněž stanoví, že členské státy mají sledovat úroveň jednostranného vyloučení plateb v hotovosti předem na celém svém území ⁽²⁵⁾. V bodech odůvodnění navrhovaného nařízení se uvádí, že pokud členský stát dospěje k závěru, že jednostranné vyloučení hotovosti předem narušuje zásadu povinného přijímání eurobankovek a euromincí, měl by přijmout opatření k nápravě situace. Tato opatření mohou zahrnovat zákaz jednostranného vyloučení hotovosti předem na celém jeho území nebo jeho části ⁽²⁶⁾.

⁽¹⁷⁾ Viz např. odstavce 2.10 stanoviska CON/2022/9.

⁽¹⁸⁾ Viz odstavce 2.4 stanoviska CON/2017/8, odstavce 2.1 stanoviska CON/2019/41, odstavce 9.2.1 stanoviska CON/2020/13, odstavce 2.3 stanoviska CON/2020/21, odstavce 7.2.1 stanoviska CON/2021/9 a odstavce 2.1 stanoviska CON/2021/18.

⁽¹⁹⁾ Viz dopis prezidentky ECB poslanci Evropského parlamentu Chrisi MacManusovi ze dne 23. června 2023 o zákonnosti jednostranného odmítnutí obchodníků akceptovat platby v hotovosti od zákazníků (L/CL/23/130), k dispozici na internetových stránkách ECB na adrese www.ecb.europa.eu

⁽²⁰⁾ Viz čl. 3 bod 4 navrhovaného nařízení.

⁽²¹⁾ Viz čl. 5 odst. 1 navrhovaného nařízení.

⁽²²⁾ Viz čl. 2 odst. 1 navrhovaného nařízení.

⁽²³⁾ Viz čl. 3 bod 4 navrhovaného nařízení.

⁽²⁴⁾ Viz čl. 5 odst. 1 písm. b) navrhovaného nařízení.

⁽²⁵⁾ Viz článek 7 navrhovaného nařízení.

⁽²⁶⁾ Viz 6. bod odůvodnění navrhovaného nařízení.

- 2.5. Znění některých ustanovení navrhovaného nařízení tak naznačuje, že jednostranné vyloučení hotovosti předem nepředstavuje předchozí dohodu mezi plátcem a příjemcem o použití jiného platebního prostředku než hotovosti, takže by se měla uplatňovat zásada povinného přijímání ⁽²⁷⁾. Jedno z těchto ustanovení ⁽²⁸⁾ jasně stanoví, že pokud maloobchodník nebo poskytovatel služeb jednostranně vyloučí hotovost jako způsob platby, například napsísem „Nepřijímáme hotovost“, plátcem a příjemcem se na platebním prostředku svobodně nedohodnou. Z toho vyplývá, že jednostranné vyloučení hotovosti předem by nebylo vyňato ze zásady povinného přijímání eurobankovek a euromincí. Představovalo by tak porušení navrhovaného nařízení.
- 2.6. Tento výklad je však obtížně slučitelný s povinností členských států sledovat míru jednostranného vyloučení plateb v hotovosti předem na celém svém území a zakázat je na celém svém území nebo jeho části, pokud úroveň přijímání plateb v hotovosti na jejich území nebo jeho části narušuje zásadu povinného přijímání eurohotovosti. Pokud jednostranné vyloučení hotovosti předem porušuje navrhované nařízení, členské státy by měly prosazovat dodržování navrhovaného nařízení, a to i stanovením pravidel, pokud jde o sankce, a ukládáním sankcí za tato vyloučení plateb v eurohotovosti ⁽²⁹⁾, a ne sledovat, do jaké míry jsou tyto nezákonné situace na jejich území rozšířené.
- 2.7. Jednoznačný zákaz jednostranného vyloučení hotovosti předem by pak nahradil povinnost členských států sledovat úroveň jednostranného vyloučení hotovosti předem na svém území a zajistil jednoznačné vymezení rozsahu a účinků postavení eurohotovosti jako zákonného platidla ⁽³⁰⁾.

3. Jednostranné vyloučení hotovosti předem subjekty veřejného sektoru

- 3.1. Navrhované nařízení z oblasti své působnosti nevyklučuje konkrétní kategorie plátců nebo příjemců ⁽³¹⁾. Zároveň se v jeho bodech odůvodnění uznává ⁽³²⁾, že, jak konstatoval Soudní dvůr ⁽³³⁾, členské státy mohou v zásadě omezit povinné přijímání hotovosti v rámci svých pravomocí a jsou-li splněny určité podmínky (např. důvody veřejného zájmu, proporcionalita). V této souvislosti má ECB za to, že praktiky nepřijímání hotovosti, které uplatňují subjekty veřejného sektoru (např. veřejné nemocnice a veřejná muzea), jako takové nepředstavují platné výjimky ze zásady povinného přijímání eurobankovek a euromincí zavedené členskými státy v rámci výkonu jejich pravomocí. Vzhledem k tomu, že tyto praktiky nejsou regulovanými způsoby plnění platebních povinností ⁽³⁴⁾ upravenými v právních předpisech členského státu, ale spíše jednostrannými praktikami, představují praktiky nepřijímání hotovosti, které uplatňují subjekty veřejného sektoru, jednostranné vyloučení hotovosti předem, jak je definováno v navrhovaném nařízení ⁽³⁵⁾. Body odůvodnění navrhovaného nařízení ⁽³⁶⁾ by proto měly být upraveny tak, aby bylo zřejmé, že do rozsahu působnosti navrhovaného nařízení spadají i praktiky nepřijímání hotovosti uplatňované subjekty veřejného sektoru, a proto jsou zakázány.

4. Různé

- 4.1. Navrhované nařízení se vztahuje na „úhradu peněžitých dluhů, pokud mají být zcela nebo zčásti uhrazeny v hotovosti, jestliže (...) existuje platební povinnost ⁽³⁷⁾. ECB vychází z toho, že slovní spojení „pokud mají být uhrazeny v hotovosti“ představuje právo plátce rozhodnout se zaplatit v hotovosti v případech, kdy jsou k dispozici jiné

⁽²⁷⁾ Viz čl. 3 bod 4 a čl. 5 odst. 1 písm. b) navrhovaného nařízení.

⁽²⁸⁾ Viz čl. 3 bod 4 navrhovaného nařízení.

⁽²⁹⁾ Viz článek 12 a čl. 13 odst. 1 písm. b) navrhovaného nařízení.

⁽³⁰⁾ Viz články 7 a 9 navrhovaného nařízení.

⁽³¹⁾ Viz článek 2 navrhovaného nařízení.

⁽³²⁾ Viz 4. a 11. bod odůvodnění navrhovaného nařízení.

⁽³³⁾ Viz rozsudek ve spojených věcech C-422/19 a C-423/19, body 55 a 56 a 67 až 70.

⁽³⁴⁾ Viz rozsudek ve spojených věcech C-422/19 a C-423/19, body 56 a 58.

⁽³⁵⁾ Viz čl. 3 bod 4 navrhovaného nařízení.

⁽³⁶⁾ Viz zejména 11. bod odůvodnění navrhovaného nařízení.

⁽³⁷⁾ Viz čl. 2 odst. 1 navrhovaného nařízení.

platební prostředky. Toto slovní spojení by však mohlo být rovněž chápáno jako neurčité omezení zásady povinného přijímání⁽³⁸⁾. Mohlo by být interpretováno tak, že v hotovosti mohou být vypořádány pouze určité peněžité dluhy. Z důvodu právní jednoznačnosti proto ECB v tomto ohledu navrhuje navrhované nařízení změnit.

- 4.2. Pokud jde dále o výjimky ze zásady povinného přijímání eurobankovek a euromincí, navrhované nařízení stanoví, že příjemce bude oprávněn odmítnout eurohotovost, „je-li odmítnutí učiněno v dobré víře a založeno na legitimních a dočasných důvodech v souladu se zásadou proporcionality s ohledem na konkrétní okolnosti, které příjemce nemůže ovlivnit“⁽³⁹⁾. ECB chápe, že pro uplatnění výjimky dobré víry je stanoveno několik kumulativních podmínek, aby bylo v souvislosti s touto výjimkou pro příjemce náročné odůvodnit odmítnutí přijmout hotovost. ECB tento přístup vítá.
- 4.3. ECB má za to, že nemít k dispozici žádné drobné peníze⁽⁴⁰⁾ je velmi specifickým „legitimním důvodem“ pro odmítnutí eurobankovek a euromincí, jenž není charakteristický pro obecné chápání výjimky dobré víry. Tento konkrétní důvod však nemůže sloužit k určení toho, co představuje „konkrétní okolnosti, které příjemce nemůže ovlivnit“ v jiných situacích. Ve skutečnosti je sporné, zda se v uvedeném případě jedná o okolnost, kterou příjemce nemůže ovlivnit, a považovat ji za indikativní příklad by bylo v rozporu s celkovým záměrem zákonodárce stanovit podmínky tak, aby bylo náročné uplatnit výjimku dobré víry ze zásady povinného přijetí hotovosti zakotvené v navrhovaném nařízení.
- 4.4. Navrhované nařízení dále zmocňuje Komisi k přijetí prováděcích aktů s obecnou působností týkajících se souboru společných ukazatelů, které budou členské státy povinny použít ke sledování přijímání plateb v hotovosti a přístupu k hotovosti na celém svém území⁽⁴¹⁾. Výslovně uvádí, že Komise bude při přípravě příslušných prováděcích aktů konzultovat ECB. Jako podklad pro vymezení společných ukazatelů by měla v nejvyšší možné míře sloužit stávající práce Eurosystemu v této oblasti. Navrhované nařízení rovněž zmocňuje Komisi, aby přijala prováděcí akty určené členskému státu, pokud se domnívá, že nápravná opatření navržená tímto členským státem nejsou dostatečná nebo že přijímání plateb v hotovosti nebo přístup k hotovosti nejsou náležitě zajištěny⁽⁴²⁾. V tomto případě však chybí podobná úprava týkající se konzultace s ECB. Povinnost konzultovat ECB vyplývá ze skutečnosti, že příslušné akty by v rozsahu, v němž provádějí navrhované nařízení, byly založeny na článku 133 Smlouvy, který výslovně upravuje povinnost konzultovat ECB. V zájmu zajištění právní jistoty by navrhované nařízení mělo výslovně zakotvit povinnost konzultovat ECB předtím, než Komise přijme prováděcí akty určené konkrétnímu členskému státu.
- 4.5. V neposlední řadě ECB vítá, že navrhované nařízení zakotvuje vzájemnou paritní směnitelnost eurobankovek a euromincí a digitálního eura⁽⁴³⁾. Tato směnitelnost je přirozeným důsledkem postavení eurohotovosti a digitálního eura jako zákonného platidla. ECB však navrhuje namísto pojmu „směnitelnost“ použít pojem „zaměnitelnost“, neboť lépe odráží myšlenku, že eurohotovost a digitální euro jsou stejnou měnou (tj. eurem), i když ve dvou různých formách. ECB bere na vědomí, že příslušný článek návrhu nařízení o digitálním euru v tomto ohledu odráží znění odpovídajícího článku v navrhovaném nařízení⁽⁴⁴⁾, a upozorňuje spolunormotvůrce na potřebu zachovat soulad těchto dvou ustanovení v průběhu celého legislativního procesu.

⁽³⁸⁾ Viz článek 4 navrhovaného nařízení.

⁽³⁹⁾ Viz čl. 5 odst. 1 písm. a) navrhovaného nařízení.

⁽⁴⁰⁾ Viz čl. 5 odst. 2 bod ii) navrhovaného nařízení.

⁽⁴¹⁾ Viz čl. 9 odst. 2 navrhovaného nařízení.

⁽⁴²⁾ Viz čl. 9 odst. 5 navrhovaného nařízení.

⁽⁴³⁾ Viz článek 15 navrhovaného nařízení.

⁽⁴⁴⁾ Viz článek 12 navrhovaného nařízení o digitálním euru a článek 15 navrhovaného nařízení.

Konkrétní pozměňovací návrhy k těm ustanovením navrhovaného nařízení, která ECB doporučuje změnit, jsou uvedeny v samostatném technickém pracovním dokumentu včetně příslušného odůvodnění. Technický pracovní dokument je k dispozici v anglickém jazyce na internetových stránkách EUR-Lex.

Ve Frankfurtu nad Mohanem dne 13. října 2023.

Prezidentka ECB
Christine LAGARDE
